

W uzasadnionych przypadkach jednostka kierująca, za zgodą zakładu pracy, który zatrudnia pracownika skierowanego do pracy za granicą, zwanego dalej „macierzystym zakładem pracy”, może przedłużyć tę umowę na dalszy okres, nie dłuższy jednak niż 2 lata.”;

2) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Macierzysty zakład pracy udziela pracownikowi urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą.”;

3) w § 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Warunkiem wyrażenia zgody na wyjazd do pracy za granicą przez macierzysty zakład pracy jest posiadanie przez pracownika 5-letniego okresu zatrudnienia w kraju, w tym przepracowanie w macierzystym zakładzie pracy nie mniej niż roku w zawodzie, który będzie wykonywał na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej.

2. Ponowny wyjazd pracownika do pracy za granicę może nastąpić nie wcześniej niż po przepracowaniu w kraju 2 lat albo okresu równego okresowi ostatniego zatrudnienia za granicą, jeżeli okres tego zatrudnienia był krótszy niż 2 lata.”;

b) ust. 5 skreśla się;

4) w § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę obliczenia odprawy pośmiertnej stanowi wynagrodzenie otrzymywane przez zmarłego pracownika w okresie zatrudnienia za granicą. Odprawę pośmiertną oblicza się oddzielnie od otrzymywanego przez zmarłego pracownika wynagrodzenia walutowego i oddzielnie od wynagrodzenia złotowego. Odprawę pośmiertną w części obliczonej od wynagrodzenia walutowego wypłaca się w złotych według średniego kursu wynikającego z ogłaszanej przez Narodowy Bank Polski tabeli kursów walut obcych w złotych, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień wypłaty, a jeżeli dla rodziny pracownika jest to korzystniejsze — obowiązującego w dniu śmierci pracownika.”;

5) w § 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli pracownik przed skierowaniem do pracy za granicą korzystał z uprawnień emerytalnych, ekwiwalent oblicza się, przyjmując za podstawę kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.”;

6) w § 10 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości:

1) 50% podstawy określonej w § 11 — za pracę w dwóch pierwszych godzinach nadliczbowych przekraczających dobową normę czasu pracy, o której mowa w ust. 3, i za godziny nadliczbowe, przekraczające normę czasu pracy ustaloną na okres rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 4; łączna liczba godzin nadliczbowych, opłacanych z dodatkiem 50%, nie może przekraczać liczby godzin wynikających z przemnożenia przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2,

2) 100% podstawy określonej w § 11 — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych, przypadających w nocy lub w niedzielę i święta.”;

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Podstawę obliczania dodatków, o których mowa w § 10 ust. 9, oraz za pracę w porze nocnej stanowi stawka godzinowa w złotych, wynikająca z osobistego zaszeregowania pracownika w okresie pracy na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z wyjątkiem § 1 pkt 1 lit. b) oraz pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

273

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia

1985 r. w sprawie zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 43, poz. 204 i z 1988 r. Nr 11, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 2 kwotę „50 000 zł” zastępuje się kwotą „300 000 zł”;

- b) w ust. 4 w zdaniu drugim wyrazy „w formie polecenia pobrania w zakresie ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz” skreśla się;
- 2) w § 3 w ust. 1 wyrazy „(z wyjątkiem poleceń pobrania)” skreśla się.
- § 2. W okresie do dnia 31 grudnia 1991 r. mogą być rozliczane w formie polecenia pobrania, bez konieczności

uzgodnienia tej formy rozliczeń w umowie, należności dotyczące przewoźnego, opłat dodatkowych i kar za przetrzymywanie wagonów, przypadające na rzecz przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

274

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 27 września 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia, trybu rejestrowania, prowadzenia rejestru oraz zasad i trybu likwidacji kół naukowych, artystycznych i sportowych w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 128 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U z 1985 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 22, poz. 128) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 października 1985 r. w sprawie zasad tworzenia, trybu rejestrowania, prowadzenia rejestru oraz zasad i trybu likwidacji kół naukowych, artystycznych i sportowych w szkołach wyższych (Dz. U. Nr 46, poz. 231) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

- „§ 2. 1. Koła naukowe, artystyczne i sportowe, zwane dalej „kołami”, działają na terenie szkoły wyższej.
2. Koła są formą aktywności dydaktycznej, naukowo-badawczej i wychowawczej studentów.
3. Członkami kół mogą być studenci i pracownicy szkoły wyższej, uczniowie szkół ponadpodstawowych oraz inne osoby określone w regulaminie koła.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

- „§ 3. Koła działające w szkole wyższej mogą tworzyć towarzystwo kół szkoły wyższej. Do towarzystwa kół szkoły wyższej stosuje się odpowiednio przepisy o kołach, z tym że wniosek o zarejestrowanie towarzystwa składają co najmniej dwa koła — założyciele.”;

3) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku należy dołączyć regulamin i program działania koła.”;

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Koło rejestruje rektor, który wyznacza jednocześnie, na wniosek członków założycieli, opiekuna koła spośród nauczycieli akademickich szkoły wyższej. O rejestracji koła rektor zawiadamia osoby upoważnione, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, oraz właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) w terminie 14 dni od daty wpisu do rejestru.”;

5) w § 6 w ust. 1 i 2 wyrazy „dziekana (dyrektora instytutu, kierownika katedry)” zastępuje się wyrazami „opiekuna koła”;

6) w § 9:

a) w ust. 2:

- wyrazy „dziekana lub opiekuna naukowego” zastępuje się wyrazem „opiekuna”,
— pkt 1 skreśla się,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W razie likwidacji koła na podstawie decyzji rektora, stosuje się odpowiednio § 7.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r.

p.o. Minister Edukacji Narodowej: H. Bednarski